

"Thế gian này cái gì quý giá nhất?"

Tác Giả: Saigon Echo s&#u t&#m

Thứ Hai, 27 Tháng 6 Năm 2011 04:48

Trên cây miếu Quan Âm, mỗi ngày có vô số người tới thắp hương lễ Phật, khói hương nghi ngút.....

Trên cây xà ngang trên cây miếu có con nhện giăng tơ, mỗi ngày đều ngủ trong khói hương và nhện giăng tơ, nhện dần có Phật tính. Trải nghìn năm tu luyện, nhện đã linh.

Một ngày, bỗng Phật độ đến ngôi miếu này, thấy khói hương rất vui lòng, hài lòng lắm. Lúc rời miếu, ngài vô tình ngủ gật lên, nhìn thấy nhện trên xà. Phật độ ngài, hỏi nhện: "Ta gặp người hiền là có duyên, ta hỏi người một câu, xem người tu luyện một nghìn năm nay có thể thông tu chăng. Được không?"

Nhện gặp Phật rất mừng rỡ, vội vàng đáp ý. Phật hỏi: "Thế gian cái gì quý giá nhất?"

Nhện suy ngẫm, rồi đáp: "Thế gian quý nhất là nhện gì không có được và nhện gì đã mất đi!". Phật gật đầu, đi khỏi.

Lại một nghìn năm nữa trôi qua, nhện vẫn tu luyện trên thanh xà trên cây miếu Quan Âm, Phật tính

"Thời gian này cái gì quý giá nhất?"

Tác Giả: Saigon Echo s&#u t&#m
Thứ Hai, 27 Tháng 6 Năm 2011 04:48

c&#a nh&#n đã m&#nh h&#n.

M&#t ngày, Ph&#t đ&#n tr&#c mi&#u, h&#i nh&#n: "Ng&#i có nh&# câu h&#i m&#t nghìn năm tr&#c c&#a ta không, gi&# ng&#i đã hi&#u nó sâu s&#c h&#n chẳng?"

Nh&#n nói: "Con c&#m th&#y trong nhân gian quý nh&#t v&#n là "không có đ&#c" và "đã m&#t đi" &#!"

Ph&#t b&#o: "Ng&#i c&# nghĩ n&#a đi, ta s&# l&#i tìm ng&#i."

M&#t nghìn năm n&#a l&#i qua, có m&#t hôm, n&#i gió l&#n, gió cu&#n m&#t h&#t s&#ng đ&#ng lên l&#i nh&#n. Nh&#n nhìn gi&#t s&#ng, th&#y nó long lanh trong su&#t sáng l&#p lánh, đ&#p đ&# quá, nh&#n có ý yêu thích.

Ngày ngày nhìn th&#y gi&#t s&#ng nh&#n cũng vui, nó th&#y là ngày vui s&#ng nh&#t trong su&#t ba nghìn năm qua. B&#ng d&#ng, gió l&#n l&#i n&#i, cu&#n gi&#t s&#ng đi. Nh&#n gi&#y kh&#c th&#y m&#t mát, th&#y cô đ&#n, th&#y đ&#n đau.

Lúc đó Ph&#t t&#i, ngài h&#i: "Nh&#n, m&#t nghìn năm qua, ng&#i đã suy nghĩ thêm ch&#a: Thời gian này cái gì quý giá nhất?"

Nh&#n nghĩ t&#i gi&#t s&#ng, đáp v&#i Ph&#t: "Thời gian này cái gì quý giá nhất chính là cái không có đ&#c và cái đã m&#t đi."

Ph&#t nói: "T&#t, n&#u ng&#i đã nh&#n th&#c nh&# th&#, ta cho ng&#i m&#t l&#n vào s&#ng cõi ng&#i nhé!"

Và th&#, nh&#n đ&#u thai vào m&#t nhà quan l&#i, thành ti&#u th&# đài các, b&# m&# đ&#t tên cho nàng là Châu Nhi.

Thoáng ch&c Châu Nhi đã m& i sáu, thành thi&u n& xinh đ&p y&u đi&u, duyên dáng. Hôm đó, tân Tr&ng Nguyên Cam L&c đ& đ&u khoa, nhà vua quy&t đ&nh m& ti&c m&ng sau v& n ng& uy&n. R&t nhi&u ng& i đ&p t& i y&n ti&c, trong đó có Châu Nhi và Tr&ng Phong công chúa.

Tr&ng Nguyên tr& tài thi ca trên ti&c, nhi&u tài ngh& khi&n m& i thi&u n& trong b&a ti&c đ&u ph& i lòng. Nh&ng Châu Nhi không h& lo âu cũng không ghen, b& i nàng bi&t, chàng là m& i nhân duyên mà Ph&t đã đ&a t& i dành cho nàng.

Qua vài ngày, tình c& Châu Nhi theo m& lên mi&u l& Ph&t, cũng lúc Cam L&c đ&a m& t& i mi&u. Sau khi l& Ph&t, hai v& m&u thân ng& i nói chuy&n. Châu Nhi và Cam L&c thì t& i hành lang tâm s&, Châu Nhi vui l&m, cu& i cùng nàng đã có th& i bên ng& i nàng yêu, nh&ng Cam L&c d& ng nh& quá khách sáo. Châu Nhi nói v& i Cam L&c: "Chàng còn nh& vi&c m& i sáu năm tr&c, c&a con nh& n trên xà mi&u Quan Âm chẳng?" Cam L&c kinh ng&c, h& i: "Châu Nhi cô n& ng, cô th&t xinh đ&p, ai cũng hâm m&, nên trí t& ng t& ng c&a cô cũng h& i quá nhi&u chẳng?".

Nói đo&n, chàng cùng m& chàng đi kh& i đó. Châu Nhi v& nhà, nghĩ, Ph&t đã an bài m& i nhân duyên này, vì sao không đ& cho chàng nh& ra chuy&n cũ, Cam L&c vì sao l& i không h& có c&m tình v& i ta? Vài ngày sau, vua có chi&u ban cho Tr&ng Nguyên Cam L&c sánh duyên cùng công chúa Tr&ng Phong, Châu Nhi đ& c sánh duyên v& i thái t& Chi Th&.

Tin nh& s&m đ&ng gi&a tr& i quang, nàng không hi&u vì sao Ph&t tàn nh& n v& i nàng th&. Châu Nhi b& ăn u&ng, n&m khô nh& m m&t nghĩ ng& i đau đ&n, vài ngày sau linh h&n nàng s&p thoát kh& i thân xác, sinh m& nh thoi thóp.

Thái t& Chi Th& bi&t tin, v& i vàng t& i, ph&c xu&ng bên gi& ng nói v& i nàng: "Hôm đó, trong nh&ng cô gái gi&a b&a ti&c sau v& n th& ng uy&n, ta v&a g&p nàng đã th&y yêu th& ng, ta đã kh&n kh& c&u xin ph& v& ng đ& cha ta cho phép c& i nàng. N&u nh& nàng ch&t, thì ta còn s&ng làm chi."

Nói đo&n rút g& m t& sát. Và giây kh&c &y Ph&t xu&t hi&n, Ph&t nói v& i linh h&n s&p l&a th& xác Châu Nhi: "Nh&n, ng& i đã t&ng nghĩ ra, gi&t s& ng (Cam L&c) là do ai mang đ&n bên ng& i chẳng? Là gió (Tr&ng Phong) mang t& i đ&y, r& i gió l& i mang nó đi. Cam L&c thu&c v& công chúa Tr&ng Phong, anh ta ch& là m&t khúc nh&c thêm ng&n ng& i vào sinh m& nh ng& i mà thôi. Còn thái t& Chi Th& chính là cái cây nh& tr& c c&a mi&u Quan Âm đó, anh ta đã ng&m ng& i ba nghìn năm, yêu ng& i ba nghìn năm, nh&ng ng& i ch&a h& cúi xu&ng nhìn anh ta.

"Thế gian này cái gì quý giá nhất?"

Tác Giả: Saigon Echo s&#u t&#m
Thứ Hai, 27 Tháng 6 Năm 2011 04:48

Nhân, ta hỏi đến nhân loại: "Thế gian này cái gì là quý giá nhất?"

Nhân nghe ra sự thật, chợt tỉnh ngộ, nàng nói với Phút: "Thế gian này cái quý nhất không phải là thứ không có được và đã mất đi, mà là hạnh phúc hiện đang nắm giữ!"

Vừa nói xong, Phút đã đi mất, linh hồn Châu Nhi quay lại thân xác, mất mát ra, thay thái độ Chi Thập nhất sát, nàng với đến lấy thanh kiếm...

Câu chuyện đến đây là hết, bạn có hiểu câu cuối cùng mà nàng Châu Nhi nói không?

"Thế gian này cái quý nhất không phải là thứ không có được và đã mất đi, mà là hạnh phúc hiện đang nắm giữ!"

Trong suốt đời ta sẽ gặp hàng nghìn hàng vạn nỗi lòng.

Đòi yêu một người thì không cần cố gắng, chỉ cần có "duyên" là đủ.

Nhưng để tiếp tục yêu một người thì phải cố gắng.

Tình yêu như sợi dây, hai người cùng kéo hai đầu, chỉ cần một người kéo căng hoặc buông, tình yêu sẽ căng thẳng hoặc chùng xuống.

Vậy khi bạn đi kiếm người ở đầu kia dây, hãy cân nhắc. Hoặc bạn có quá nhiều sợi dây tình cảm, hoặc bạn cần liên tục tìm cái mới, hoặc khi dây đã đứt, bạn không còn can đảm hay lòng tin vào tình yêu để tìm một tình yêu mới nữa.

Bất kể thế nào, khi sợi dây đó đứt, bạn chỉ mất đi một người không yêu bạn, nhưng người đó đã mất đi một người yêu họ.

Một người không biết trân trọng bạn, có gì phải buồn rầu? Bởi bạn còn cần họ, mất họ bạn sẽ buồn, gặp người biết trân trọng bạn quý giá.

"Thiền gian này cái gì quý giá nhất?"

Tác Giả: Saigon Echo sßu tßm

Thứ Hai, 27 Tháng 6 Năm 2011 04:48

<http://www.daophatngaynay.com/vn/Tap-chi-Dao-Phat-Ngay-Nay/Bai-viet-chon-loc/5886-The-gian-cai-gi-quy-nhat-.html>

--Bạn có muốn nghe tôi kể câu chuyện này không...

Ngày xưa, trước miếu Quan Âm ...